

РЕШЕНИЕ

№ 1767

гр. София, 06.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-14 СЪСТАВ, в публично заседание на шести юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Маргарита Апостолова

при участието на секретаря КРАСИМИРА Б. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от Маргарита Апостолова Гражданско дело № 20221100103175 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 235 и сл. от ГПК.

Образувано е по предявен от С. Д. СТ. срещу ЗК“Л.и.“АД, иск с правно основание **чл. 432, ал. 1 от КЗ вр. чл. 45, ал. 1 от ЗЗД** за осъждане на ответника за сума в размер на **60000,00лв.**, частично от **100000лв.**, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди по повод възникнало на 13,02,2018год. пътнотранспортно произшествие, ведно със законната лихва от датата на исковата молба -23,07,2018год. до изплащане на вземането.

Излагат се доводи, че на 13,02,2018год., около 18:35часа, в гр.Търговище, на бул.****, водачът на МПС с марка Фолксваген, модел Туарег, с рег.№ **** –М.И.А. нарушил правилата за движение по пътищата и реализирал ПТП с пешеходеца С. С., пресичаща пътното платно от дясно наляво на пешеходна пътека. В резултат на ПТП на ищцата са причинени неимуществени вреди подлежащи на обезщетение. Навеждат се доводи, че деликтната отговорност на виновния водач е застрахована при ответното дружество, като пред последното е заявена претенция за извънсъдебно уреждане на спора за изплащане на обезщетение във връзка с настъпилото произшествие, като застрахователят е отказал да определи и заплати обезщетение.

Съобразно изложеното моли исковата претенция да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът-ЗК Л.и. АД в указания законоустановен срок по реда на чл.131 от ГПК излага становище за неоснователност на исковата претенция. Оспорва възникването на фактическия състав на деликтната отговорност за водача на лек автомобил Фолксваген Туарег с твърдението да не е налице осъществено противоправно деяние. Произшествието е

случайно деяние за водача, тъй като е провокирано единствено от поведението на пострадалата. При условията на евентуалност релевира възражение за съпричиняване от страна на ищцата поради предприето пресичане на пътното платно на необозначено за целта място, навлязла внезапно върху пътното платно и в тъмната част на денонощието, без да се съобрази с разстоянието до МПС и скоростта на движение. Оспорва настъпването на описаните в исковата молба неимуществени вреди. Оспорва причинната връзка на сочените имуществени вреди с ПТП. При условията на евентуалност релевира възражение за прекомерност на обезщетението. Оспорва дължимостта на законна лихва.

Съобразно изложеното моли исковата претенция да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски.

При така изложеното, след като обсъди доказателствата по делото, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, а видно и от констативен протокол за пътнотранспортното произшествие с пострадали лица с №28/13,02,2018год., съставен от ОДПКПД ОД на МВР -Търговище, се установява настъпването на процесното пътнотранспортно произшествие на 13,02,2018год., около 18,35часа, в гр.Търговище, ул.Трети март №1, с участието на лек автомобил, с марка Фолксваген, с рег.№ ****, управляван от М.И.А. и С. Д. СТ., при което е пострадала ищцата в качеството на пешеходец;

С определение постановено в закрито заседание на 10,05,2019год. е прието за безспорно и ненуждаещо се от доказване, наличието на валидно възникнало застрахователно правоотношение по сключен договор за застраховка Гражданска отговорност, покриващ деликтната отговорност на водача на лек автомобил Фолксваген, с ответното дружество за релевирия период.

От изслушаното по делото заключение на съдебна автотехническа експертиза, неоспорено от страните и прието от съда, което следва да бъде кредитирано при постановяване на съд.акт, се установява механизма на ПТП, а именно: Произшествието е настъпило на 13,02,2018год. около 18,35часа, като водачът на Фолксваген Туарег се е движил в гр.Търговище по ул.Трети март, с посока към кръстовището с бул.Цар освободител и скорост от 46,58км.ч. в тъмната част на денонощието, при условията на сух, гладък дребнозърнест асфалт и прав участък от пътя.

В същото време и посока наляво спрямо ориентацията на превозното средство, пешеходката С. С. е предприела пресичане на пътното платно на обособено за целта място-пешеходна пътека. Водачът не е реагирал своевременно със задействане на спирачната уредба в момента, в който е имал възможност да възприеме пешеходката, поради което е настъпил удар между участниците.

Изложено е заключение произшествието да е било предотвратимо от момента, в който пешеходката е попаднала в осветената зона на фаровете му независимо от начина на движение на последната. Пешеходката е имала възможност да възприеме приближаващия

автомобил в тъмната част от денонощието на разстояние над 100метра.

От изслушаното по делото заключение на съдебномедицинска експертиза, неоспорено от страните и прието от съда, което следва да бъде кредитирано при постановяване на съд.акт, се установява, че при ПТП ищцата С. С. е получила следните травматични увреждания:

-счупване на таза в областта на ацетабулума в дясно като травмата е причинила трайно затруднение на движенията на десен долен крайник за период по дълъг от 30 дни.

-Счупване на долната част на лява бедрена кост, причинили на пострадалата трайно затруднение на движенията на ляв долен крайник за период по-дълъг от 30 дни.

Контузия и сътресение на мозъка с медикобиологична характеристика временно разстройство на здравето неопасно за живота.

Проведено е комплексно лечение в болнични и домашно-амбулаторни условия. По спешност ищеца е хоспитализиран като десен долен крайник е поставен на директна скелетна екстензия, с цел даване на възможност за костно зарастване на счупения таз. Предприето е кръвно наместване на счупената лява бедрена кост с влагане на метален имплант. Проведено е общо антиинфекциозно лечение с два антибиотика и антитромботична профилактика, вливане на водно-солеви разтвори.

Възстановителният период при счупване на таза в ацетабулума е за около 12 месеца при първоначално обездвижване от 50-60дни, като зависи от тежестта на травмата. Към момента са налице данни за остатъчна болка и скованост в дясната тазобедрена става. Възстановяването при счупването на лява бедрена кост е около 9-12месеца при първоначално обездвижване за 4-5 месеца. Възстановителният период за контузията на главата е 2-3 седмици.

Болките и страданията на пострадалата, с оглед характера на фрактурите са високоинтензивни в първите две-три седмици, постепенно намаляващи след медицинската стабилизация. Предвид натовареността на травмираните крайници се очаква в бъдеще периодична болка, усилваща се при натоварване или промяна на атмосферните условия.

По делото са ангажирани и гласни доказателства, чрез показанията на св.Р.М.З., ценени по реда на чл.172 от ГПК, от които се установяват неимуществени вреди за ищцата.

От показанията на св. Д.С.Д. се установява произшествието да е настъпило на пешеходна пътека.

При така изложената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

За да бъде уважен предявеният иск е необходимо да се установи кумулативното наличие на предвидените пет законови предпоставки, а именно: извършено деяние, противоправност на същото, настъпили вреди, причинна връзка между противоправното деяние и вредоносния резултат и вина, както и валидно застрахователно правоотношение между ответника-застраховател и делинквента по договор за застраховка Гражданска отговорност. Съгласно разпоредбата на чл.45, ал.2 от ГПК при извършено непозволено увреждане вината на делинквента се предполага до доказване на противното.

От събрания по делото доказателствен материал настоящият състав намира, че е

налице осъществено противоправно деяние от водача на лек автомобил Фолксваген–М.А., който нарушил разпоредбата на чл.20 от ЗДВП и чл.116 от ЗДВП, чл.119, ал.1 от ЗДВП като не се е съобразил с предвидима опасност на пътя, приближавайки към пешеходна пътека, в който случай е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре. С това поведение водачът е станал причина за реализиране на пътнотранспортно произшествие. В този смисъл доводите произшествието да съставлява случайно деяние са неоснователни.

Установи се и наличието на договорно правоотношение по застраховка гражданска отговорност на делинквента с ответното застрахователно дружество за процесния период, съгласно което искът с пр.кв.чл.432 от КЗ е основателен и застрахователят е пасивно, материално правно легитимиран да отговаря.

Установи са реализирането на неимуществени вреди в пряка причинна връзка от противоправното деяние. Ето защо съдът намира, че е налице фактическия състав на непозволено увреждане и съответно възникналото задължение в този смисъл за обезщетяване на причинените вреди. Неимуществените вреди са неизмерими с пари и затова следващото се за тях обезщетение, както и кръгът на лицата, които имат право на него, се определят на принципа на справедливостта. При определяне на размера на обезщетенията за неимуществените вреди следва да бъде съобразено ППВС №4/1968год., т.11, според което същите се възмездяват от съда по справедливост. Понятието „справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и пр. При причиняването на смърт от значение са и възрастта на увредения, общественото му положение, отношенията между пострадалия и близкия, който търси обезщетение за неимуществени вреди. От значение са и редица други обстоятелства, които съдът е длъжен да обсъди и въз основа на оценката им да заключи какъв размер обезщетение по справедливост да присъди за неимуществени вреди. В постановени по реда на чл. 290 и сл. ГПК редица решения на ВКС: № 749/05.12.2008 г., по т.д. № 387/2008 г. на II т.о.; № 124 от 11.11.2010 г., по т.д. № 708/2009 г. на II т.о.; № 59/29.04.2011 г., по т.д. № 635/2010 г. на II т.о.; № 66 от 03.07.2012 г., по т.д. № 619/2011 г. се излага становището, че понятието „неимуществени вреди включва всички онези телесни и психически увреждания на пострадалия и претърпените от тях болки и страдания, формиращи в своята цялост негативни битови неудобства и емоционални изживявания на лицето, ноторно намиращи не само отражение върху психиката, но създаващи социален дискомфорт за определен период от време, а понякога и реална възможност за неблагоприятни бъдещи прояви в здравословното състояние, както и че критерият за справедливост, поради паричния израз на обезщетението, е всякога детерминиран от съществуващата в страната икономическа конюнктура и от общественото му възприемане

на даден етап от развитие на самото общество в конкретната държава. При определянето на обезщетението към датата на увреждането съдът следва да отчита конкретните икономически условия и нивата на застрахователно покритие към момента на увреждане на пострадалия /решение на ВКС 83-2009- II Т.О. по т. т. 795/2008 г. и решение 1-2012- II Т.О. по т. д. 299/2011 г., в което ВКС, постановено по реда на чл. 290 от ГПК/.

С оглед изложеното съгласно чл.51, вр.чл.52 от ЗЗД на увреденото лице се дължи обезщетение за причинените от деянието неимуществени вреди, които в конкретния случай имат характера на претърпени болки и страдания вследствие на извършеното деяние. Доколкото паричния еквивалент на причинените неимуществени вреди се определя от съда по справедливост, то настоящия съдебен състав намира, че претърпените неимуществени вреди следва да бъдат обезщетени в размер 50000,00лв. При определяне на същите, съдът съобрази характера на причинените физически увреждания- счупване на таза в областта на ацетабулума в дясно, счупване на долната част на лява бедрена кост и сътресение на мозъка, причинили на пострадалата трайно затруднение на движенията на долен ляв крайник и десен долен крайник за период по-дълъг от 30 дни или принудително обездвижване за бедрената кост от 4-5 месеца и 3 месеца за таза, с общ възстановителен период от около 12 месеца, причинили на пострадалата болки и страдания, интензивни в първите три седмици с последващ умерен характер, които и понастоящем са изострят при промяна на атмосферното налягане или натоварване, извършената оперативна интервенция-кръвна репозиция на фрактурата на бедрената става с поставяне на метален фиксатор, вероятното отстраняване на последния, което също предполага оперативна намеса, възрастта на пострадалата 61год. –/утежняващ възстановяването фактор/. Съдът съобрази обстоятелството, че в период от около 5 месеца ищцата е била обездвижена, в който безспорно се е нуждала от чужда помощ и грижи в ежедневието си, което се потвърждава и от ангажираните гласни доказателства.

Следва да бъдат отчетени и последиците в психологичен план /при всички случаи участието в ПТП е свързано с негативни последици в психоемоционален план/. Съдът съобрази и обстоятелството, че и двата долни крайника на ищцата едновременно са били обездвижени. Съобразявайки горното, икономическата конюнктура в страната и лимитите на ГО за релевиращия период, съдът намира, че горният размер на обезщетението отговаря на принципа на справедливост съобразно чл.52 от ЗЗД.

Съдът намира за неоснователно релевиращото възражение от ответника за съпричиняване, а именно, че произшествието е настъпило по причина нарушение правилата за движение от страна на С.С.. От ангажираните гласни доказателства не се установи ищцата да е допринесла за настъпване на произшествието, същото е реализирано на обозначена пешеходна пътека, поради което възражението в този смисъл е неоснователно. Не се установи пострадалата да е навлязла внезапно на пътното платно, да не се е съобщила със скоростта и движението на МПС. МПС се е движило с разрешена скорост, но при несъобразяване предимство на пешеходец пресичащ пътното платно на обозначено за това място и при предотвратимост на произшествието за водача.

Предвид основателността на исковите претенции основателна е и претенцията за лихва. Същата съобразно правилото на чл.497, ал.1, т.2 от КЗ и датата на депозиране на молбата пред застрахователя на 13,03,2018год. е дължима от 14,06,2018год., поради което претенцията за заплащане от датата на исковата молба-23,07,2018год. е основателна.

По разноските:

На осн.чл.78, ал.1 от ГПК на ищцата се дължат разноски, които съдът намира за доказани в размер на 4884,55лв. от общо 5885,00лв., от които 2400,00лв.-д.т., 300,00лв.-СМЕ, 150,00лв.-САТЕ, 5,00лв.-СУ, 200,00лв.-САТЕ и 30,00лв.-св./Възражението на ответника за прекомерност на по чл.78, ал.5 от ГПК съдът намира за релевирано извън установения срок до края на съдебното заседание, в което е приключило разглеждане на делото. Същото е заявено с писмена молба депозирана по пощата макар и на дата 06,06,2022год., без данни да е спазен срок до 9,35часа, когато е приключило разглеждане на делото. Извън горното адв. възнаграждение-договорено и платено в размер на 2800,00лв. не е прекомерно. Съгласно НМРАВ с оглед цената на иска същото е в размер на 2796,00лв. с ДДС./

На осн. чл.78, ал.3 от ГПК на ответника се дължат разноски съобразно отхвърлената част от иска, които съдът намира за доказани в размер на 44,80лв. от общо 280,00лв., от които 100,00лв. -юрисконсултско възнаграждение, 150,00лв.- депозит за в.л. и 30,00лв.-свидетел.

Мотивиран от гореизложеното Софийски градски съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗК,,Л.и.“ АД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул. „****, да заплати на С.Д. С., с ЕГН *****, със съд. адрес: гр.София, ул.**** на **осн.чл.432, ал.1 от КЗ** сума в размер на **50000,00лв.**, представляваща застрахователно обезщетение за причинени неимуществени вреди по повод възникнало на 13,02,2018год. пътнотранспортно произшествие, ведно със законната лихва върху главницата от 23,07,2018год. до окончателното изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** исковата претенция за горницата над 50000,00лв. до предявен размер от 60000,00лв.-частично от 100000,00лв. като неоснователна.

ОСЪЖДА ЗК,,Л.и.“ АД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул. „****, да заплати на С.Д. С., с ЕГН *****, със съд. адрес: гр.София, ул.**** на основание **чл.78, ал.1 от ГПК** сума в размер на **4884,55лв.**— разноски по делото.

ОСЪЖДА С.Д. С., с ЕГН *****, със съд. адрес: гр.София, ул.**** да заплати на ЗК,,Л.и.“ АД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул. „****, на **осн.чл.78, ал.3 от ГПК**, сума в размер на **44,80лв.**-разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____